

Malbazar 2015

Dit jaar zijn we met een ander gevoel begonnen aan de trip dan vorig jaar. Het afgelopen jaar heb ik dagelijks contact gehad met 1 of meerdere kinderen uit het weeshuis. Father John heeft een computer op zijn kamer staan waar de kinderen gebruik van mogen maken. Een Facebook pagina is dan snel gemaakt en op die manier konden we contact houden. Ongeveer 1,5 maand voor onze vertrekdatum zijn we begonnen met aftellen hoeveel nachtjes slapen het nog was. Eenmaal aangekomen in Malbazar voelde dan ook echt als thuiskomen. Wat een geweldig weerzien van alle kinderen. Wat een enthousiasme en plezier. Father John was de dag voor onze komst net thuisgekomen van een grote operatie. Hij zag er opgewekt uit en zat vol verhalen. Wat nieuw is voor ons is dat er nu ook een meisjes weeshuis (Teddy Care House) op het terrein van het jongensweeshuis Boys Town is gekomen. Dit weeshuis is noodgedwongen 5 maanden geleden met spoed opgezet nadat ze een meisje van huisslavenij en daarna de prostitutie hebben gered. De Meisje Nadat we iedereen even gesproken hadden hebben we onze spullen naar onze werkkamer gebracht en hebben we de praktijk opgezet. De volgende dag zijn we begonnen met werken. Het is leuk om te zien dat de kinderen vol enthousiasme met hun tandenborstel aan het poetsen zijn. (nu maar hopen dat ze dat elke dag zo enthousiast doen.) Dit jaar hebben we meer composiet meegenomen waarmee we goede vullingen kunnen maken. We hebben dan ook heel wat kiezen kunnen behouden door ze te vullen. Alle kinderen zijn ook weer gereinigd en zo nodig wat tips en trucs voor een nog beter poetsresultaat. Nadat alle kinderen behandeld zijn hebben we ook alle verzorgers in het weeshuis gezien. De behandelingen die we hier het meeste hebben uitgevoerd is gebitsreiniging en extracties. Daarna alle arme mensen van op theeplantages werken en pijn hebben. Bij deze groep is het vooral kiezen trekken en of abcessen behandelen.

De stichting Dental Care 4 India heeft dit jaar 3000 euro kunnen doneren aan het weeshuis. Op de foto hebben we het gesplitst naar 1500 euro voor Boys Town en 1500 euro voor Teddy Care House. Maar ze zullen zelf bekijken en beoordelen welke projecten eerst moeten gebeuren. We weten zeker dat alles goed besteed zal worden en we er rapporten over krijgen wat er met het geld is gedaan. Daarnaast hebben we voor onze kliniek handschoenen, mondmaskers, afzuigbuizen ect kunnen aanschaffen voor de periode dat we er zijn. Dit heeft een heleboel bagage in onze eigen koffers gescheeld.

Alle kinderen willen de donateurs bedanken voor alle kleurboeken/stiften/potloden ect. Ze waren weer erg blij en verrast. Zelf had ik 73 armbanden gemaakt en ook deze werden niet alleen door de kinderen, maar ook door de staff hartelijk in ontvangst genomen.

Halverwege ons bezoek is Father John wederom opgenomen in het ziekenhuis. Hij gaat erg snel achteruit. Hij blijkt longkanker te hebben die zich erg snel verspreid waardoor hij erg veel moeite heeft met ademen. Hij ligt nu aan een zuurstof tank om hem te helpen. Iedereen vreest het ergste.

Rimbick

Na 10 dagen zijn we verder gegaan naar Rimbick. Alle dagen achter elkaar werken breekt wel op moeten we zeggen en we hebben besloten om 3 dagen een wandeltocht te gaan maken in het Himalaya gebergte. De tocht was prachtig en extreem koud. Helaas ben ik de enige die last had van de hoogte (3660m) en erg ziek ben geworden. De hutjes waar we overnachten zijn niet verwarmd en de temperatuur is -5. Dit betekende dat ook in je kamer het zo koud is. Het was een prachtige tocht

en we hebben er erg van genoten. Op de 4de dag kwamen we aan in Rimbick en hebben we gelijk de praktijk startklaar gemaakt. De volgende ochtend zijn we hier begonnen met werken. Soms stonden er 10 tegelijk te wachten en andere momenten maar 1 of 2. We hebben heel veel vullingen kunnen maken. Dit geeft toch een beter gevoel dan dat je de tanden en kiezen moet trekken. De mensen waren er dan ook erg blij mee. De vullingen worden voornamelijk door de tandarts gedaan. Ik heb de extracties en de reinigingen voor mijn rekening genomen. De sfeer is altijd erg leuk in Rimbick. De mensen kunnen door een raam naar binnenkijken wat we allemaal aan het doen zijn. Soms stonden er zoveel mensen dat we ze wel weer even hebben weggestuurd. Sommige extracties waren ook niet bevorderlijk om naar te kijken. We willen niet dat ze een trauma oplopen voordat ze de stoel in moeten 😊

Father John is overleden tijdens ons bezoek aan Rimbick. Omdat we 1 van de weeskinderen mee hadden naar Rimbick ben ik (aagje) samen met Rajesh terug gegaan naar Malbazar om de begrafenis mee te kunnen maken. Daarnaast kon ik er zijn voor de kinderen die er behoefte aan hadden om op een schouder uit te huilen of te praten. Hierdoor heeft Marcel 2 dagen alleen gewerkt in Rimbick natuurlijk met ondersteuning van Tess zijn assistente en Jeroen die de sterilisatie altijd op zich nam en technische ondersteuning was.

Stichting Dental Care 4 India heeft in Rimbick rijst en olie uitgedeeld aan de armste mensen en daarnaast hebben we een generator kunnen kopen. Deze is geïnstalleerd door Jeroen en Marcel, nu kunnen we door blijven werken mocht de stroom uitvallen. Wat erg prettig is.

Wij willen alle donateurs voor dit jaar ontzettend bedanken. We hebben zoveel mensen blij kunnen maken